

[Carsten Andersen]

være de offentlige arbejdsgivere, der er særlig grove og særlig hårde over for gravide og barselorlovssøgende. I det seneste nummer af Arbejdsgiveren, nr. 7, 6. april 1987, peger man på, at der jo ikke er disse sager imellem LO og DA, men at de i særdeleshed findes over for den offentlige arbejdsgiver.

Derfor vil jeg godt spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren vil tage initiativ til at undersøge ude hos de offentlige arbejdsgivere – det er både kommuner og amter og altså også staten – om man fører en anden politik på dette område, end man gør inden for det private erhvervsliv. Jeg tror det ikke. Jeg tror bare, det private erhvervsliv måske er lidt kvikkere og lidt smartere til at anvende loven og til at undgå at komme i konflikt med loven, hvorimod den offentlige arbejdsgiver måske er mere ærlig. Jeg tror egentlig ikke på, at problemet er så forskelligt fra det private til det offentlige område, men det ville i alle tilfælde være rart at få afklaret. Dermed mener vi også, at det spørgsmål skal kulegraves.

Vi har nogle forståelsesproblemer med hensyn til forsikringsordningen, men vi er i alle tilfælde enige og kan se, at det er en problemstilling, som Socialdemokratiet vil være med til at løse, forhåbentlig da, når det gælder dagpengesatsen for folk på barselorlov. Den er uhyre lav, og det gør, at der er mange, som ikke udnytter barselorlovperioden fuldt ud, med de problemer for børn og forældre vi så får siden hen.

Man kunne forestille sig, at man lavede en slags udligningsordning, sådan at alle fik fuld løn under barselorlov, men at man så dækkede det kollektivt. Jeg ved, det måske er at kaste en ny kæp på bålet, men i alle tilfælde betyder det meget for os, at man sikres økonomisk under barselorloven, ikke alene i sit ansættelsesforhold, men også økonomisk. Man kunne på en eller anden måde lave en udligningsordning i hvert fald for de lavest lønnede, og det er jo lavtlønsområdet, som ikke har haft eller ikke har fået nogen aftaler, som sikrer dem fuld løn under barselorlov.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Estrup, stadig væk ikke kan være til stede, skal jeg på

hans vegne komme med nogle radikale kommentarer til det foreliggende forslag:

I den seneste tid har der som bekendt i medierne været refereret sager, hvor graviditet eller barselorlov var den egentlige årsag til afskedigelse, og det er naturligvis uacceptabelt. Derfor deler vi i Det Radikale Venstre forslagsstillernes ønske om, at der skabes en større grad af arbejdspladstryghed i forbindelse med graviditet og barselorlov.

Ligebehandlingsloven tager i et vist omfang allerede højde for problemet. I § 1 fastslås det nemlig, at man ved forskelsbehandling også skal forstå den indirekte form, som gør sig gældende i forbindelse med graviditet og ægteskabelig eller familiemæssig stilling. Samtidig slås det udtrykkeligt fast, at beskyttelse af kvinder i forbindelse med graviditet og fødsel ikke er i strid med bestemmelsen om ligebehandling.

Spørgsmålet er imidlertid, om disse bestemmelser er tilstrækkelige. Først og fremmest må man jo konstatere, at hvert fald mænd på barselorlov ikke kan falde ind under lovens ord, men dernæst viser de i medierne gengivne eksempler, at afskedigelser faktisk foregår på trods af lovens bestemmelser.

I beslutningsforslagets punkt 1 går man ind for, at ligebehandlingsloven skal forsynes med et generelt forbud mod afskedigelse under graviditet eller barselorlov. Det kunne jo synes som et probat middel. Så er der da i hvert fald ikke tvivl om beviser i sagen. Men det reelle problem er jo ikke så meget domstolspraksis, som det er arbejdsgiverpraksis. Spørgsmålet er, om et generelt forbud hjælper ret meget på arbejdsgiverens adfærd. Bli- ver konsekvensen ikke snarere den, at det hæmmer ansættelsen af kvinder? Set med en arbejdsgivers øjne er der i hvert fald kommet det ekstra argument ind, at nu har man slet ingen mulighed at kunne afskedige under graviditet eller barselorlov uanset begrundelsen.

Fra radikal side vil vi gerne være med til at overveje stramning af de eksisterende regler, men vi tvivler på, at man via et generelt forbud opnår den ønskede ligestilling. Under alle omstændigheder synes der at være et behov for at sikre, at mænd på barselorlov ligestilles med kvinder på barselorlov.

De to andre initiativer, som beslutningsforslaget peger på, vil vi gerne overveje posi-